

Dinsdag 19 juni 1917 – ochtendeditie

Londen, 13 juni. Officieel: Benoorden de Scarpe en bij leper drukke werkzaamheid van het geschut.

Londen, 18 juni. Officieel avondbericht: We hebben vanochtend 21 gevangenen gemaakt, toen de vijand tevergeefs zijn verloren stelling op de Infanterieheuvel trachtte te herwinnen. In de nacht wonnen wij een weinig veld aan het slagfront bij Mesen in de richting van Waasten.

Berlijn, 18 juni. Officieel: Legergroep van prins Rupprecht. Aan het leperkanaal, aan weerszijden van leper, aan de Leie en van het La Basséekanaal tot de Sensée ook in de middaguren levendig geschutvuur. Ten zuidwesten van Waasten ten oosten van Vermelles en bij Loos mislukten verkenningsaanvallen van de Engelsen.

Het wekelijks stafbericht over de krijgsverrichtingen aan het Belgische front luidt:

Gedurende de week van 9-16 juni was de bedrijvigheid van het geschut op ons front groot, vooral rond Steenstrate-Het Sas. Onze batterijen hebben vijandelijke werken ten westen van Schoorbakke, rond Diksmuide en Het Sas stukgeschoten, en met welslagen verscheidene batterijen beantwoord. Onze patrouilles hebben talrijke verkenningen gedaan. Wij hebben twee krijgsgevangenen gemaakt. Een vijandelijke afdeling, welke een vooruitgeschoven post ten zuiden van Diksmuide trachtte te overrompelen, werd door ons vuur en door granaten teruggeslagen. Niettegenstaande de mist, toonden onze vliegers een grote bedrijvigheid. Ze vergemakkelijkten de taak van ons geschut. Vijf vijandelijke vliegtuigen werden in de loop van menigvuldige jachtvluchten neergeschoten.

Dinsdag 19 juni 1917 – avondeditie

Londen, 19 juni. De Daily Chronicle verneemt uit Parijs. De buitengewoon moeilijke toestand van het Duitse leger, dat de Engelsen op 7 juni van de hoogvlakte van Mesen hebben verdreven, vormt een onderwerp van drukke gedachtewisseling te Parijs. Daar vraagt men zich af wat de Duitsers zullen doen.

De militaire deskundige, die in het Journal met de ondertekening kolonel X. schrijft, stelt in het licht dat de vijand nu in zijn beweging belemmerd wordt, omdat hij het kanaal van Ieper en de rivier de Leie in de rug heeft en slechts leeftocht, munitie en versterkingen kan ontvangen langs de bruggen, die over dit water geslagen zijn. Die bruggen staan geheel en al onder het vuur van de Engelse artillerie. Onder deze omstandigheden acht men het waarschijnlijk dat de Duitsers gedwongen zullen worden op een andere verdedigingslinie terug te trekken. Reeds moeten voorbereidingen voor zulk een beweging gaande zijn en de jongste gevechten, die de Duitse achterhoede geleverd heeft, hadden tot doel een gordijn te vormen, waarachter die bewegingen bijtijds konden uitgevoerd worden. De achterhoede van de vijand werd echter tussen Hollebeke en ten zuidwesten van Waasten teruggedreven, waardoor de sluier voor een deel verscheurd werd. De Fransen vermoeden, dat de Britse staf nu precies weet, wat de Duitsers van plan zijn. Ze zien daarvoor een aanwijzing in de geslaagde aanvallen van de Engelsen in de buurt van Klein Zillebeke en Hollebeke, welke naar men vermoedt de spil van de nieuwe terugtocht der Duitsers achter de Leie vormen.

Londen, 19 juni. De militaire medewerker van de Morning Post schrijft: De officiële Duitse ficties over de slag bij Mesen overtreffen in onbeschaamdheid alle vroegere prestaties. De nederlaag was niet te miskennen, aangezien zij de meest plotselinge en dramatische was die de Duitsers aan het hele westelijke front hebben geleden. Er is

een bijzondere krachtsinspanning tot verdraaiing van de feiten nodig geweest, om de uitwerking ervan op het gemoed van het Duitse publiek te niet te doen. Men stelt het voor, alsof de uitslag van de operatie volkomen bevredigend is geweest voor de Duitse wapens, aangezien de troepen hun doel hadden bereikt, alvorens zij terugtrokken uit de onbelangrijke stellingen, die niet voor een hardnekkige verdediging bestemd waren. Men stelt de verliezen van de Engelsen als zo zwaar voor, dat het nodig was de aanval te staken, terwijl de winst van de Engelsen onbetekenend was. Nu weet men, dat de verliezen der Engelsen in werkelijkheid buitengewoon licht zijn geweest en ver beneden de schatting zijn gebleven, want, naar men zegt, overtreffen ze niet veel het aantal gevangenen dat genomen is en het percentage van de lichtgewonden was buitengewoon groot.

Wat het onbetekenende van de Engelse terreinwinst betreft, op de eerste dag werden alle doelen, die men zich gesteld had, bereikt, en het gevolg daarvan schijnt te zijn, dat de achtergelegen stellingen van de vijand, na korte tijd als rijpe vruchten onhoudbaar zijn geworden.

Het is van betekenis, dat het dagelijkse gemiddelde aan gevangenen dat genomen is sedert het einde van de slag groter is dan het gehele aantal, dat opgegeven is tussen het begin van de terugtocht op 17 maart en het einde van die maand.

De bestuurlijke scheiding in België.

Bij verordening van de Duitse gouverneur-generaal in België van 9 dezer is de bestuurlijke scheiding in de ministeries van justitie en financiën toegepast.

In het ministerie van justitie te Brussel zijn, te rekenen van 1 juli 1917 benoemd:

J.T.F.W. Heuvelmans, politierechter, te Antwerpen, tot algemeen secretaris, en de heer J. Bévernage, bureeloverste, tot afdelingsoverste, en A.P.E. Coopman, klerk, tot bureeloverste ten persoonlijk titel benoemd.

Zijn naar Namen overgeplaatste: de hh. De Rode, algemeen secretaris; Moreau, Maus en Dom, algemeen bestuurders; Didion, De Rasse, Lannoy, Moens, Ralet en Gillard, bestuurders; Anciaux, Périer, De Le Court, Caulier, Belym en Renault, opzieners; De Hertogh, Poncelet, Blaise, Matinva, Urbain, Coppine, Maquet, Baltus, Gerber, Turbelin, Henry, Amiable, Raiwir en de Bournonville, bureeloversten.